

EHDOTUS DEKREETIKSI KULUTUSKOMMUUNEISTA ⁵⁷³

I

ALUSTAVAT TEESIT

Elintarvikeasiain komissariaatin ehdotukset, jotka koskevat „hankintahallintoja”, „edustajainkomiteoita” ⁵⁷⁴ y.m., sekä Korkeimman kansantalousneuvoston ehdotus, joka koskee „piirien kansantalousneuvostoja”, ⁵⁷⁵ antavat aihetta ajatella, että tällaiset järjestöt pitäisi yhdistää. (Etwä)*:

snabsbytkomit?
hankinta- ja markkinointikomiteat?

Alustavat teesit:

Soluina olisivat kuluttajien ja tuottajien hankinta- ja markkinointikomiteat (snabsbytkomit), jotka järjestettäisiin työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen yhteyteen (parempi kuin osto- ja kauppakomiteat etc.), volostiliitot, jotka täyttäisivät sekä hankintakomiteoiden että markkinointielinten tehtäviä. Volostien rajoja voitaisiin tarpeen vaatiessa muuttaa.

Kaupungeissa näitä tehtäviä voisivat täyttää ehkä korttelien tai katuosien mukaan järjestetyt komiteat.

Jos onnistuttaisiin perustamaan tällaisia komiteoita paikallisiksi soluiksi, niin yhdistämällä nämä komiteat saataisiin verkko, joka kykenisi järjestämään oikealla tavalla koko väestön varustamisen kaikella välttämättömällä, järjestämään tuotannon koko valtion mitassa.

„Liittojen” asemesta voisivat tulla kysymykseen „työläisten ja talonpoikain edustajain Neuvostot” ja niiden avustajina kauppa-alan toimihenkilöt y.m. y.m.s.

Jokainen tällainen liitto tai komitea tai neuvosto (tai snabsbytkom) jakautuisi jaostoihin tai osastoihin sen mukaan, *minkä alan tuotteita* markkinoidaan ja *minkälaisia*

* — osapuilleen. *Toim.*

tuotteita toimitetaan, ja pitäen silmällä tuotannon ja kulutuksen yleistä säännöstelyä (kussakin snabsbytkomissa pitäisi olla rahoitusta eli rahatuloja ja -menoja hoitava osasto). Olettamalla, että sillä olisi oikeus suorittaa tulojen mukainen verotus ja myöntää korottomia lainoja vähävaraisille, samalla kun on voimassa yleinen työvelvollisuus, se voisi olla sosialistisen yhteiskunnan solu. Volostien pankit yhdistettäisiin siinä tapauksessa valtion säästökassoihin, ja ne muodostuisivat valtion yleiseksi kirjanpitolaitokseksi, valtion yhtenäiseksi tilikirjaksi.

Tuotteiden kuljetus samoin kuin niiden osto ja myynti sallittaisiin siinä tapauksessa *vain* snabsbytkomien kesken ja yksitvinen markkinointi kiellettäisiin kokonaan. Volostien hankinta- ja markkinointikomiteain (siis „perus”-, alimpien komiteain) lupatodistusten perusteella tarvikkeita voitaisiin myydä myös yksityishenkilöille keskusvarastoista ehdolla, että siitä tehdään merkintö volostien ynnä muiden hankinta- ja markkinointikomiteain kirjoihin (paitsi kun se tapahtuu pienten yksikköjen puitteissa tai pienissä määrissä). Ilman snabsbytkomin lupatodistuksia ei sallittaisi mitään tuotteiden kuljetuksia.

Näin yhdistettäisiin maatalouden, kaupan ja teollisuuden, työasiain, elintarvikeasiain komissariaatit sekä Korkein kansantalousneuvosto ja finanssi-asiain ja kulkulaitosten kansankomissariaatit.

NB: „Hankinta- ja markkinointikomiteat”: volostien, ujestien, kuvernementtien, piirien. ($\Sigma\Sigma^*$ = Korkein kansantalousneuvosto), niiden osatot: Tekstiiliteollisuuden, Sokeriteollisuuden, Kivihiiliteollisuuden päähallinnot j.n.e. ($\Sigma\Sigma$ = Korkein kansantalousneuvosto), Keskuspankki j.n.e.

NB: Rikkaiden kaupunkikorttelit (tai rikkaiden huvilasutukset j.n.e.) on alistettava työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen valtuutettujen määräysvaltaan, ne korttelit etc., joissa työläisiä ja talonpoikia on vähemmän kuin sanokaamme 60 prosenttia.

*Kirjoitettu 25.—28. joulukuuta 1917
(7.—10. tammikuuta 1918)*

*Julkaistu ensi kerran
tammikuun 22 p:nä 1929*

„Izvestija TsIK” lehden 18. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — Summa summarum — yhteenvedo. *Toim.*